அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்
(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)
ISSN: 2582-399X

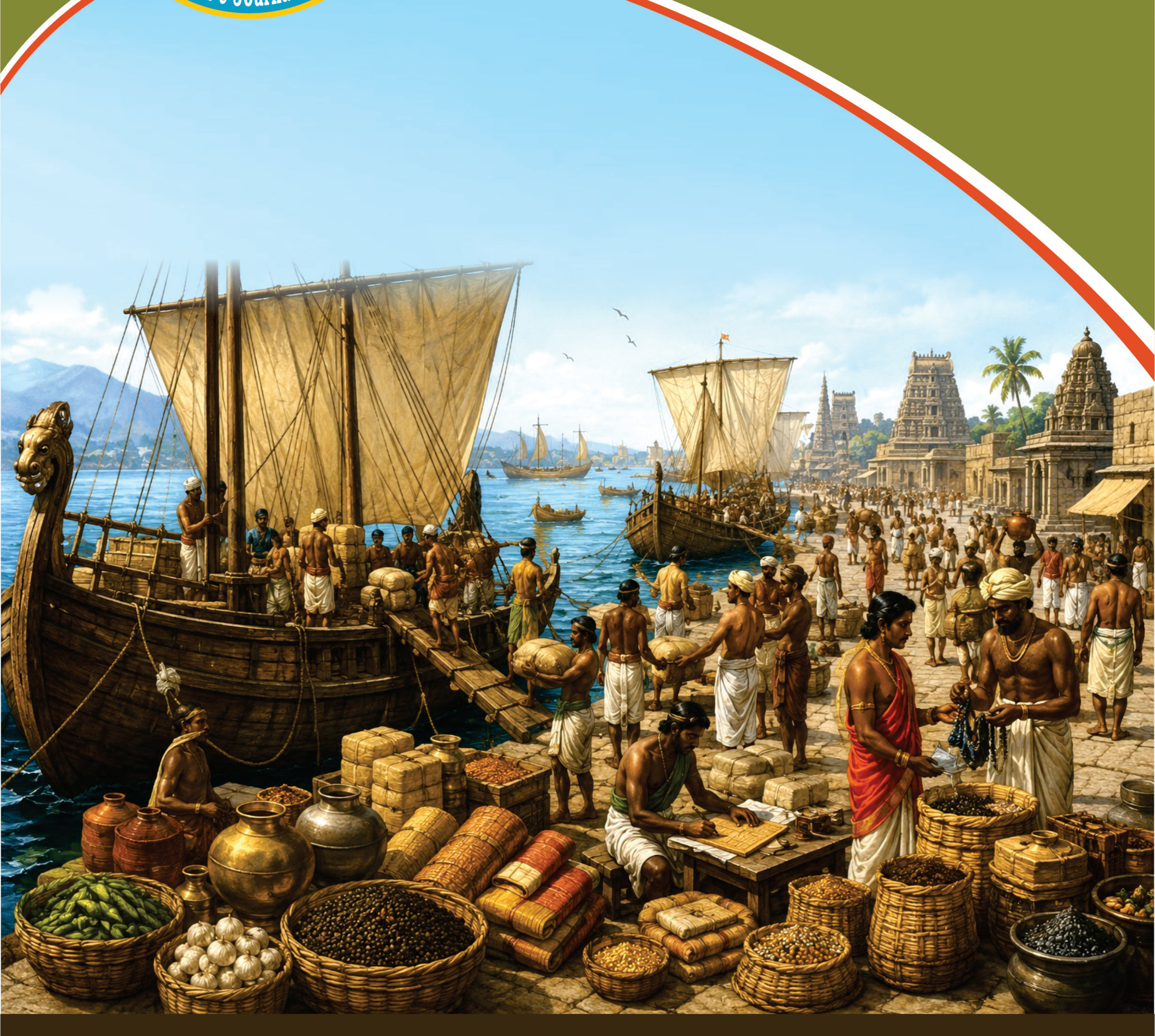

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

Vol:8 Issue :31 July 2026 கோட்டை:8 வாயில்:31 ஜூலை 2026

அரண்
பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran
International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief
Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher
MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members
Dr V SELVAKUMAR
Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India

Dr. Ravindran A/L Maraya
Head of Department & Senior Lecturer, Department of Indian Studies (DIS), Universiti Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia.

Dr Silllalee A/L S.Kandasamy
Senior Lecturer, Department of Indian Studies, Universiti Malaya,

Dr. S. KAVITHA
School of Indian Languages and Comparative Literature,Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI
Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India.

Copy Right @ Aran international e journal of Tamil Research/Dr. Priyakrishnan

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University)
Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And
Literery Studies University of Delhi,Delhi.

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA.

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,
Eastern University Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet, Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor,Department of Education,Govt.Institute of Advanced Study in Education,Saidapet,Chennai-600015.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ்

தமிழ் இலக்கணத்தில் வினையெச்சம் - மொழியியல் நோக்கு

The Vinai-yeccam (Verbal Participle) in Tamil Grammar: A Linguistic Perspective

முனைவர் தி.சங்கீதா

உதவிப்பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்

தமிழ்த்துறை

மருதுபாண்டியர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர் -613 403

Abstract

*In the structural framework of Tamil grammar, non-finite verbs (Echavinaigal) serve as the most primary factor for expanding and linking sentences, with the "adverbial participle (Vinaiyechcham)" being the most prominent among them. This article comprehensively analyzes the theories of Vinaiyechcham as formulated in the Tamil grammatical tradition by Tholkappiyam and Nannool, comparing them with modern descriptive and transformational-generative linguistic theories. The study analyzes the nine types of individual Vinaiyechcham formulas (Vaipaadugal) and compound adverbial participles specified by Tholkappiyar, alongside the chronological classification and twelve Vinaiyechcham forms stated by Nannoolar. From a linguistic perspective, the adverbial participle is a subordinate verb-derivation process that denotes relative tense. Since Tamil is a verb-final language, how this structure acts as a bridge for sentence conjunction is explained through constituent and constituent-structure (phrase structure) tree diagrams. Furthermore, this article substantiates how the transformational-generative linguistic theory—which posits that surface-structure participles are actually finite verbs in the deep structure that attain participle forms through transformational rules—aligns with the ancient view of the author of *Ilakkana Kothu*: "There is no distinct category called Echcham (participle); it is merely a modification of the Mutru (finite verb)."* Ultimately, this study establishes how adverbial participles serve as an indispensable linguistic element for sentence economy, as well as syntactic and semantic flexibility in Tamil.*

Keywords

Adverbial Participle, Linguistic Perspective, Transformational Grammar Theory, Deep Structure Sentence, Relative Tense,Modification of Finite Verb

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கண அமைப்பில் வாக்கியங்களை நீட்டிப்பதற்கும் இணைப்பதற்கும் பயன்படும் எச்ச வினைகளுள் 'வினையெச்சம்' மிக முதன்மையான காரணியாக விளங்குகிறது. தமிழ் இலக்கண மரபில் தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் வகுத்துள்ள வினையெச்சக் கோட்பாடுகளை, நவீன விளக்க மற்றும் மாற்றிலக்கண மொழியியல் கொள்கைகளோடு ஒப்பிட்டு விரிவாக ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் ஒன்பது வகை தனி வினையெச்ச வாய்பாடுகளையும், கூட்டு வினையெச்சங்களையும், நன்னூலார் கூறும் காலப் பகுப்பு மற்றும் பன்னிரெண்டு வினையெச்ச வடிவங்களையும் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மொழியியல் நோக்கில், வினையெச்சம் என்பது சார்புக் காலம் காட்டும் ஒரு 'துணைநிலை வினையாக்கச்' செயல்பாடாகும். தமிழ் ஒரு வினை-இறுதி மொழி என்பதால், வாக்கிய இணைப்பிற்கு இது எவ்வாறு பாலமாக அமைகிறது என்பது 'அகப்படும் - அகப்படுத்தும் வாக்கிய' மரபுவழி வரைபடங்களின் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், புறநில ஆராய்ச்சியில் எச்சமாய் நிற்பவை அகநிலையில் முற்று வினைகளே; அவை மாற்று விதிகளால் எச்ச வடிவத்தை எய்துகின்றன என்ற மாற்றிலக்கணக் கொள்கையானது, "எச்சமென்று வேறில்லை; அது முற்றின் விகாரமே" என்ற 'இலக்கணக்கொத்து' ஆசிரியரின் பழம்பெரும் கருத்தோடு ஒத்துப் போவதை இக்கட்டுரை மெய்ப்பிக்கிறது. தமிழின் வாக்கியச் சுருக்கத் தன்மைக்கும், தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியல் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கும் வினையெச்சங்கள் எவ்வாறு இன்றியமையாத மொழியியல் கூறாகத் திகழ்கின்றன என்பதை இவ்வாய்வு நிலைநிறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

வினையெச்சம், மொழியியல் நோக்கு, மாற்றிலக்கணக் கொள்கை, அகப்படும் வாக்கியம், சார்புக் காலம், முற்று விகாரம்

முன்னுரை:

உலக மொழிகளுள் தமிழ் மொழி தனக்கெனத் தனித்துவமான இலக்கண மற்றும் தொடரியல் கட்டமைப்பைக் கொண்டதாகும். தமிழ் ஒரு வினை-இறுதி மொழி என்பதால், வாக்கியங்களை நீட்டிப்பதற்கும் இணைப்பதற்கும் எச்ச வினைகள் பெருமளவில் பயன்படுகின்றன. அவற்றுள், ஒரு வினைச்சொல் முற்றுப் பெறாமல் எஞ்சி நின்று, மற்றொரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது 'வினையெச்சம்' எனப்படும். பண்டைய இலக்கண

நூல்களான தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் வினையெச்சங்களை அவற்றின் வடிவம் மற்றும் வாய்பாடுகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தின. ஆனால், நவீன மொழியியல் வினையெச்சங்களை வெறும் சொல்வகைப்பாடாக மட்டும் பார்க்காமல், வாக்கியங்களை இணைக்கும் 'துணைநிலை வினையாக்கம்' மற்றும் 'காலக் கோட்பாடு' சார்ந்த முதன்மை மொழியியல் கூறாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. அந்த வகையில், தமிழ் இலக்கணத்தில் வினையெச்சங்களின் பங்கையும், தற்கால மொழியியல் நோக்கில் அதன் செயல்பாடுகளையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

வினையெச்சம் - இலக்கண வரையறை

தமிழ் மொழியியல் அமைப்பில் சொற்கள் தங்களுக்குரிய இலக்கணப் பணிகளின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஒரு வினைச்சொல் முற்றுப் பெறாமல் எஞ்சி நின்று, மற்றொரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிவது *வினையெச்சம்* எனப்படும். தொல்காப்பியம் முதல் தற்கால மொழியியல் வரை வினையெச்சம் என்பது வெறுமனே ஒரு தொடரியல் கூறு மட்டுமல்லாமல், தமிழின் வாக்கிய அமைப்பைத் தீர்மானிக்கும் முதன்மையான காரணியாக விளங்குகிறது. தொல்காப்பியர் வினையெச்சத்தை "வினையெஞ்சு கிளவி" எனக் குறிப்பிடுகிறார். இது காலத்தையோ அல்லது செயலையோ உணர்த்தி, மற்றொரு வினையைக் கொண்டு முடியும்.

"வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய..."

— (தொல், சொல், வினையியல்: 31)

நன்னூலார் வினையெச்சத்திற்கான வாய்பாடுகளைத் தெளிவாக வகுத்துக் காட்டுகிறார்.

மொழியியல் நோக்கில் வினையெச்சம்

நவீன மொழியியல் பார்வையில், வினையெச்சம் என்பது ஒரு வாக்கியத்தின் ‘‘துணைநிலை வினையாக்கம்’’ மற்றும் தொடர் வினையாக்கச் செயல்பாடாகும். இதனைப் பின்வரும் நிலைகளில் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்:

காலக் கோட்பாடு:

வினையெச்சங்கள் தனக்கெனத் தனியாக முற்றுப் பெற்ற காலத்தைக் காட்டுவதில்லை. அவை முதன்மை வினையின் காலத்தோடு இணைந்துதான் தங்களின் காலத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இறந்தகால வினையெச்சம் (செய்து என்னும் வாய்பாடு):

வந்து போனான் (கடந்த காலம்), வந்து போகிறான் (நிகழ்காலம்), வந்து போவான் (எதிர்காலம்). இங்கும் 'வந்து' என்பது முதன்மை வினையின் காலத்தையே சார்ந்து நிற்கிறது. மொழியியலில் இதனை சார்புக் காலம் என்பர்.

வாக்கிய இணைப்புச் செயல்பாடு

தமிழ் ஒரு வினை-இறுதி மொழி ஆகும். ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் வாக்கியங்களை இணைக்க 'and', 'because' போன்ற இணைப்புச் சொற்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால், தமிழில் வினையெச்சங்களே வாக்கியங்களை இணைக்கும் பாலமாகச் செயல்படுகின்றன.

ஆங்கிலம்: He came and he ate .

தமிழ்: அவன் வந்து உண்டான். (இங்கு 'வந்து' என்ற வினையெச்சமே இணைப்புச் சொல்லின் பணியைச் செய்கிறது).

காரண-காரியத் தொடர்பு

'செய்து', 'செய்த' போன்ற வினையெச்ச வடிவங்கள் தற்கால மொழியியலில் காரணப் பொருளை உணர்த்தப் பயன்படுகின்றன.

மழை பெய்து குளம் நிறைந்தது. (மழை பெய்ததன் காரணமாகக் குளம் நிறைந்தது).

வினையெச்சத்தின் வகைகள் (மொழியியல் பகுப்பு)

மொழியியலாளர்கள் வினையெச்சத்தின் அமைப்பை இரண்டு முக்கியப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர்:

வினையெச்ச வகை	**மொழியியல் விளக்கம்**	**எடுத்துக்காட்டு**
தன்வினை எச்சம்	எச்ச வினையின் எழுவாயும், முற்று வினையின் எழுவாயும் ஒன்றாக இருத்தல்.	கண்ணன் பாடம் படித்துப் பரீட்சை எழுதினான்
பிறவினை எச்சம்	எச்ச வினைக்கு ஒரு எழுவாயும், முற்று வினைக்கு வேறு ஒரு எழுவாயும் இருத்தல்.	மழை பெய்து நெல் விளைந்தது.

தமிழ் மொழியின் தனித்துவமான வாக்கியக் கட்டமைப்பிற்கு வினையெச்சங்கள் மிக முக்கியக் காரணமாகும். தொல்காப்பியர் காலத்து எச்ச வாய்பாடுகள், தற்காலத் தமிழிலும் தடையின்றிப் புழக்கத்தில் இருப்பதோடு, மொழியின் சுருக்கத் தன்மைக்கும் தெளிவிற்கும் துணைபுரிகின்றன. எனவே, தமிழின் தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியல் ஆய்வுகளில் வினையெச்சம் ஒரு தவிர்க்க முடியாத மொழியியல் கூறாகத் திகழ்கிறது.

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் ஆராயப்படும் வினையெச்ச வகைகளுள் ஒன்றாகிய 'செய்தன' எச்சமும் அதன் எதிர்மறையும் தற்கால விளக்க மொழியியல் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் 'வினையெச்சம்' என்று சிறப்பாகக் கூறப்பட்டு கீழ்க்கண்ட சொல்லியல் அமைப்பினைக் கொண்ட ஒன்றாக விளக்கப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கணச் சொல்லியல் பகுதியில் மிகவும் எளிதானதொரு அமைப்பினைக் கொண்டு விளங்கும் இவ் வினையெச்சம், தொடரியல் பகுதியில் அதன் அமைப்பிலும் பொருளிலும் மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த ஒரு இலக்கணப் பிரிவாகக் காணப்படுகிறது. தமிழில் இவ்வினையெச்சம் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழில் இவ்வினையெச்ச வாக்கியங்களில் இறுதியில் வந்து நிற்கும் வினைச்சொல் மட்டுமே முற்று வினையாகவும் மற்ற வினைச் சொற்கள் யாவும் எச்ச வினைகளாகவும் இருக்கின்றன. இதனை அகத்தியலிங்கம்,

“வினையெச்சமும் முற்றுவினையும் வாக்கியத்தில் அண்மை உறுப்புகளாக அமைந்து பலவகைப்பட்ட இலக்கணத் தொடர்புகளைக் கொண்டு வேறுபட்ட பொருள்களில் வருகின்றன. இவ்வகையான இலக்கணத் தொடர்புகளால் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் பொருள் மாறுபாடுகளையும் விளக்குவதற்காகத் தற்கால மாற்றிலக்கணக் கொள்கையின் அடிப்படையில் 'அகப்படும் வாக்கியத்தில்' சில 'தனிச் சொல்லியன்கள்' எடுத்துக்காட்டாக, பின், பிறகு, உடனே, அப்படி போன்றவை இணைக்கப்படுகின்றன”

- அகஸ்தியலிங்கம், 1967, பக். 134-65.

இவ்வாறு தனிச்சொல்லியன்களை இணைத்து அகப்படுக்கும் வாக்கியமும், அகப்படும் வாக்கியமும் ஆகிய இரண்டு வாக்கியங்களின் தொடர்பால் வினையெச்ச வாக்கியம் பெறப்படுகிறது. அதாவது அகப்படும் வாக்கியத்தில் உள்ள முற்றுவினை, அகப்படும் வாக்கியத்திலுள்ள தனிச் சொல்லியன் இவற்றின் இணைப்பால் வினையெச்சமானது பெறப்படுகிறது.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள படங்கள் எவ்வாறு அகப்படும் — அகப்படுத்தும் வாக்கியங்கள் ஒன்றினுள் ஒன்று பொதிந்து காணப்படுகின்றன என்பதையும், தேவையான வினையெச்ச வாக்கியங்கள் மாற்றிலக்கண முறைப்படி எவ்வாறு பெறப்படுகின்றன என்பது

பற்றியும் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இங்கு முற்று வினை — வினையெச்சம் ஆகியவற்றிற்கிடையே காணப்படும் இருவித இலக்கணத்தொடர்புகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வினையெச்சம்

1. நான் உணவு உண்பேன் - (அகப்படும் வாக்கியம்)
2. நான் பிறகு/பின் வீட்டிற்குப் போவேன் - (அகப்படும் வாக்கியம்)
3. நான் உணவு உண்டு வீட்டிற்குப் போவேன் - (வினையெச்ச வாக்கியம்)

'மாதிரி' *(manner)* இலக்கணத் தொடர்பு

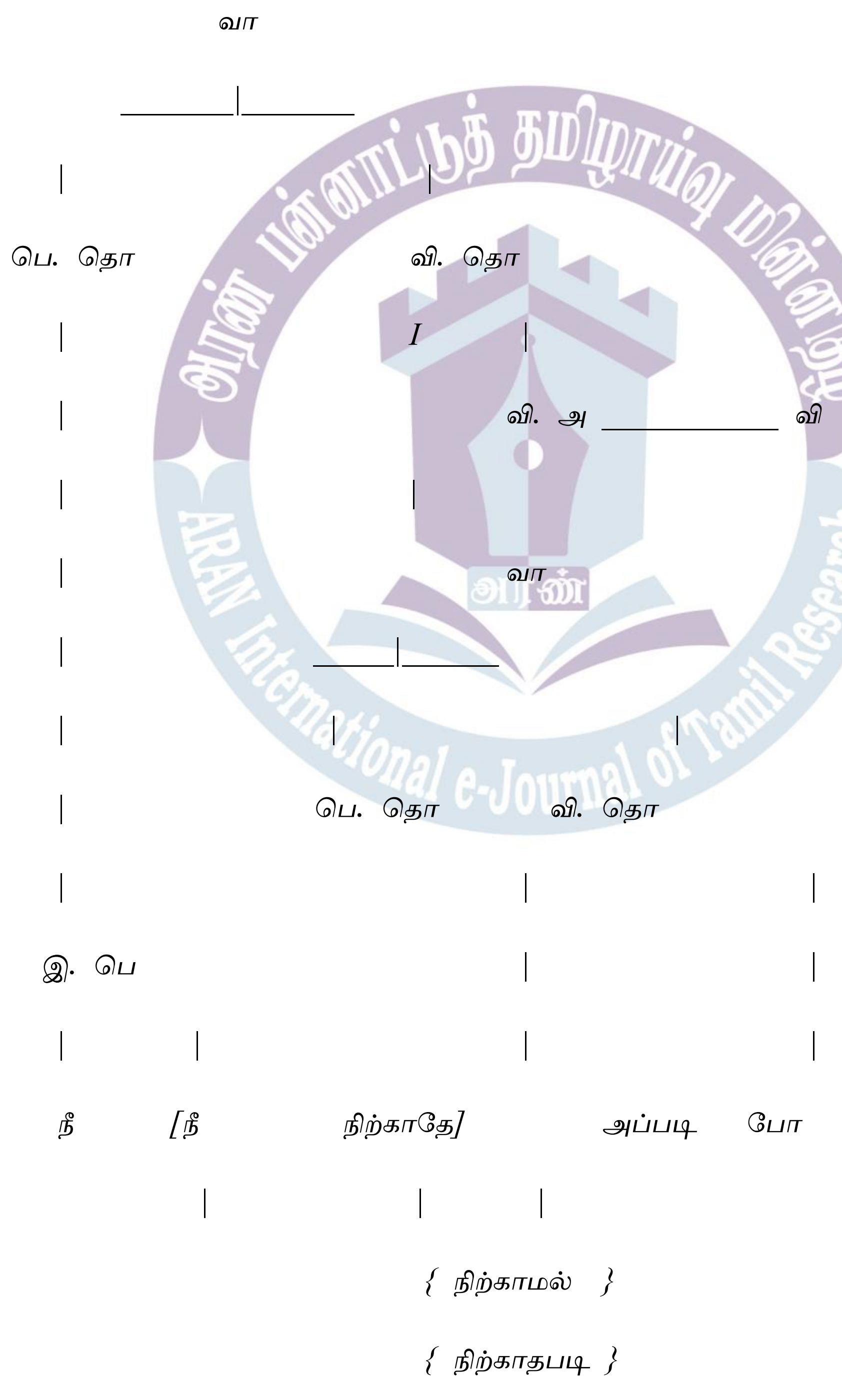

4. நீ நிற்காதே ——— (அகப்படும் வாக்கியம்)
5. நீ அப்படிப் போ ——— (அகப்படுத்துக்கும் வாக்கியம்)
6. \rightarrow நீ நிற்காமல் போ ——— (வினையெச்ச வாக்கியம்)

தற்கால விளக்க மொழியியலார் கூறும் இவ்வினையெச்சத்தை (Verbal participle) தமிழ் இலக்கண நூலார் வினையெச்ச வினை (non-finite verbs) என்னும் பெரும் பிரிவின் துணைப் பிரிவாகவே கருதியுள்ளனர். செயவெனெச்சம் (infinitive), செயின் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் (Conditional) போன்றவையும் இவற்றுள் அடக்கப்பட்டன (தொல். 713; நன். 343). இவ் வினையெச்சத்தின் சொல்லியல், தொடரியற் கூறுகள் பற்றிய தற்கால விளக்க, மாற்றிலக்கண மொழியியற் கொள்கைகளும் பழந்தமிழ் இலக்கண நூல்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களும் ஒப்பிடத்தக்கன.

இவ்வினையெச்சம் பால், எண், இடம் ஆகிய அனைத்திற்கும், பொதுவானதாகும்.

"தொழிலும் காலமும் தோன்றிப் பால்வினை

ஒழிய நிற்பது வினையெச்சமே" (நன். 342)

என்பது நன்னூல். இது வினையெச்சத்தின் சொல்லியல் அமைப்பைக் காட்டுகிறது. இது முன் விளக்க மொழியியல் அடிப்படையில் காட்டப்பெற்ற அமைப்பை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். மாற்றிலக்கணக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அகப்படும் வாக்கியத்திலுள்ள வினைமுற்றே எச்சமாக மாறுகிறது என்பது முன்னர்க் (2) காட்டப்பட்டது. இலக்கணக்கொத்து ஆசிரியர் சுவாமிநாததேசிகர் இக்கருத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

"எச்சமென்று ஒன்றில்லை இவையடை என்றும்

வேறெச்சம் என்றிலை விகாரமுற்று என்றும்"

- (இ. கொ. 84)

இவ்வாறு, எச்சமென்று வேறில்லை; அது முற்றின் விகாரமே எனக்கூறி,

"உண்டான் சாத்தன்; உழுதான் வந்தான் என்பன விகாரப்பட்டு

உண்ட சாத்தன்; உழுது வந்தான் என நிற்றலால்"

- (இ. கொ. ப. 82)

என உரை கூறுவார். புறநிலை (Surface structure)யில் எச்சமாய் நிற்பவை அகநிலை (deep structure)யில் முற்றே; மாற்றுவிதி (Transformational rule)களால் எச்ச வடிவை எய்துகின்றன என்ற மாற்றிலக்கணக் கொள்கையோடு இக்கருத்தை ஒப்புநோக்கின், மொழியின் இவ்வியல்பை சுவாமிநாத தேசிகர் நன்குணர்ந்து நூல் செய்துள்ளமை புலனாகும்.

வினையெச்ச வாய்பாடுகளை,

> **"செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச்**
>
> **செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென**
>
> **அவ்வகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி" (தொல். 713)**

என்று கூறிய தொல்காப்பியர்,

> **"பின்முன் கால்கடை வழிஇடத்து என்னும்**
>
> **அன்ன மரபின் காலங் கண்ணிய**
>
> **என்ன கிளவியும் அவற்றியல் பினவே" (தொல். 714)**

என்று கூறுகிறார். இவற்றுள் செய்து முதலாய ஒன்பதினையும் தனி வினையெச்சமென்றும் (Simple verbal participles) பெயரெச்சமும், பின்முதலாய ஆறனுள் ஒன்றும் சேர்ந்து வரும் வினையெச்சங்களைக் கூட்டு வினையெச்சம் (Compound verbal participle) என்றும் கூறுவர். பின்முதலாய தனிச் சொல்லியன்கள் இங்கு பெயரெச்சங்களுடன் கூடி வினையெச்சங்களை உருவாக்கியுள்ளன.

இப்பின் முதலிய ஆறும் வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகக் குறிக்கப் பெறினும், அவை காலம், இடம் ஆகிய பொருள்களைத் தரும் தனிச்சொல்லியன்கள் அல்லது பெயர்களாகத் தோன்றுகின்றன. பெயரெச்சத்தை அடுத்து வரும் தன்மையும் நம் ஐயத்தை வலியுறுத்துகின்றது. பெயரெச்சப், பெயர்த்தொடர்களாயிருந்து காலப்போக்கில் அவற்றின் பொருண்மை காரணமாக வினையெச்சமாகத் தொழிற்பட்டிருக்கக் கூடும்.

1. வந்த + பின்
2. வரும் + முன்
3. கற்ற + கால்
4. தானுற்ற + இடத்து

5. உற்ற + வழி

6. உற்ற + கடை

மேலும், இவை ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்த்தும் உருபுகளாகக் கூறப்பட்டிருப்பதும் (தொல். 566, நன். 302) இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். இச்சொல்லியன்களின் தன்மை மேலும் ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். தொல்காப்பியரே இவ்வாறணையும் செய்து முதலிய ஒன்பதினின்றும் வேறாகக் கூறியிருப்பது கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

5. இனி, மேல் ஆராயப்பட்ட வினையெச்சத்துடன் மற்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களைத் தொல்காப்பியரைப் பின்பற்றிப் பவணந்தியார் பின்வருமாறு கூறுவர்.

"செய்து செய்யு செய்யாச் செய்யூச்

செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்

வான்பான் பாக்குஇன வினையெச் சம்பிற

ஐந்துஒன்று ஆறுமுக் காலமும் முறைதரும்"

(நன். 343)

தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றுள் (தொல். 713) செயற்கு என்னும் எச்சத்தை ஒழித்து, செய்யா என்னும் எச்சத்தையும் வான், பான், பாக்கு என முடியும் மூன்றினையும் சேர்த்து பன்னிரெண்டு எச்சங்கள் கூறுகிறார். தொல்காப்பியர் அடுத்துக் கூறிய (தொல். 714) பின், முன் முதலானவற்றை நன்னூலார் கூறாதது நோக்கத்தக்கது. பவணந்தியார் இவை காலங்காட்டு மாற்றையும் உணர்த்துகிறார். செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென என்னும் ஐந்தும் இறந்த காலத்தையும் செய்யவென் எச்சம் நிகழ்காலத்தையும் ஏனைய எதிர்காலத்தையும் காட்டும். இவற்றுள் செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யூ என்ற நான்குடன் வான், பான், பாக்கு என்ற மூன்றும் வினைமுதலைக் கொண்டு முடியும்; மற்றைய வினைமுதலையும் பிறவற்றையும் கொண்டு முடியும் என்பர் பவணந்தியார் (நன். 344)

வினைமுதல் கொள்வன

“வாளொடு கணையிருள் வந்து தோன்றினான்” (சீவக. 320)

“புலராப்பச்சை இடையிடுபு தொடுத்த” (புறம். 33)

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்” (நாலடி. 366)

“படுமகன் கிடக்கைகாணூஉ

ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே” (புறம். 278)

“கொல்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தான்” (பு. வெண்பா. 99)

“அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலுங் குற்றம்” (நான்மணி. 28)

“புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றான்”

பிறவும் கொள்வன**

“காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகுடி பசித்தெனக்

கடுங்கண் யானைக் கோடுநொடுத் துண்ணும்” (குறுந். 100)

“கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்” (புறம். 70)

“தாம் வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம் வேண்டும்

கௌவை எடுக்கும் இவ் ஊர்” (குறள். 1150)

" மாணிழை அரிவை காணிய ஒருநாள்

பூண்க மாளநின் புனைவினை நெடுந்தேர்" (பதிற். 81)

" பசலை உண்ணியர் வேண்டும்" (குறுந். 27)

நன்னூலார் வினைமுற்று எச்சப் பொருளில் வருவது பற்றிப் பேசுகிறார்.

" வினைமுற் றேவினை எச்சம் ஆகலும்

குறிப்புமுற்று ஈரெச்சம் ஆகலும் உளவே" (நன். 351)

இது, " நோயினள் உயிர்த்த காலை " (அகம். 5) போன்ற தொடர்களில் எச்சப்பொருளில் வரும் முற்றெச்சங்களைப்பற்றிப் பேசுகின்றது. இது எச்சமானது முற்றின் விகாரமே எனக் கூறும் இலக்கணக் கொத்தின் கருத்திலிருந்து (இ. கொ. 54) மாறுபட்டதாகும்.

வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகள்

தமிழ் இலக்கணத்தில் வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகள் என்பது வினையெச்சங்கள் உருவாகும் வடிவங்களை (வகைப்பாடுகளை) குறிப்பதாகும். ஒரு வினைமுற்று பெற்று, மற்றொரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிய காத்து நிற்கும் எச்ச வினை 'வினையெச்சம்' எனப்படும்.

தொல்காப்பியரும், பவணந்தி முனிவரும் (நன்னூல்) வினையெச்சங்களின் வடிவங்களைச் சில குறிப்பிட்ட வாய்ப்பாடுகளாகப் பகுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

நன்னூலார் (நூற்பா 342) வினையெச்சங்களை முக்காலத்திற்கும் உரியதாகப் பிரித்து, அவற்றைத் தொன்பது (9) வாய்ப்பாடுகளாக அடக்குகிறார்.

"செய்து செய்து என் செய்பு செய்யாச்

செய்யூச் செய்தெனச் செயின்செயற்கு எனாஅப்

பின்னொன்பானும் வினையெச்சம் பிறவே."

- (நன்னூல் - 342)

செய்து, செய்யூ, செய்பு, செய்யா, செய்து (செய்தென), செயின், செயற்கு, செய்யிய, செய்யியர் (பிற என்பதில் செய்யிய, செய்யியர் போன்ற பிற வடிவங்களும் அடங்கும்) ஆகிய வடிவங்கள் வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகளாகும்.

செய்து வாய்ப்பாடு (இறந்தகாலம்)

வினைப்பகுதியுடன் இறந்தகால இடைநிலை சேர்ந்து, 'உ' அல்லது 'இ' என்ற விகுதியைப் பெற்று வரும் வினையெச்சம் செய்து வாய்ப்பாடு எனப்படும். இது பெரும்பாலும் இறந்தகாலத்தை உணர்த்தும். அதாவது வினைப்பகுதியுடன் இறந்தகால இடைநிலை சேர்ந்து வரும் வடிவம்.

(எ.கா) வந்து, படித்து, கண்டு.

"கதம்காத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து" - (குறள் 129)

இங்கு 'நுழைந்து' என்பது நுழை + த் + த் + உ எனப் பிரிந்து, 'செய்து' என்னும் வாய்ப்பாட்டில் வந்த வினையெச்சம் ஆகும்.

செய்பு வாய்ப்பாடு (இறந்தகாலம் / நிகழ்காலம்)

வினைப்பகுதியுடன் 'பு' என்ற விகுதி சேர்ந்து, 'செய்து' (செய்துவிட்டு) அல்லது 'செய்யும் பொழுது' என்ற பொருளில் வரும் வினையெச்சம் **செய்பு வாய்ப்பாடு** எனப்படும். இது சங்க இலக்கியங்களில் அதிகமாகப் பயின்று வரும்.

(எ.கா) உண்பு, காண்பு (உண்டு, கண்டு என்ற பொருளில் வரும்).

"நின் நயந்து உறைநர்க்கும் நீ நயந்து உறைநர்க்கும்

பன் மாண் கற்பின் நின் கிளை முதலோர்க்கும்

கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழ நின்

நெடுந்தகை உள்ளுடைப் பரிசில் நல்குபு விடினே"

- (புறம்:160)

இங்கு 'நல்குபு' என்பது நல்கி/நல்குவதால் என்ற பொருளில் 'செய்பு' வாய்ப்பாட்டில் வந்துள்ள வினையெச்சம்.

செய்யா வாய்ப்பாடு (எதிர்மறை வினையெச்சம்)

ஒரு செயல் நடைபெறாமையைக் குறிக்கும் எதிர்மறைப் பொருளில், 'ஆ' என்னும் விகுதி பெற்று வரும் வினையெச்சம் செய்யா வாய்ப்பாடு எனப்படும். இது 'செய்யாமல்' என்ற பொருளைத் தரும். அதாவது செய்யாமல் என்னும் பொருளை உணர்த்தி வரும் எதிர்மறை வடிவம்.

(எ.கா) உண்ணா, காணா, கூறா.

"குடிபுறம் காத்துஓம்பிக் குற்றம் கடியா

வடுஅன்று வேந்தன் தொழில்."

- (குறள்: 544)

இங்கு 'கடியா' என்பது குற்றம் நீக்காமல் / கடிந்து கொள்ளாமல் என்ற பொருளில் வந்த செய்யா வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்.

செயின் வாய்ப்பாடு (எதிர்காலம் / நிபந்தனை)

'ஒரு செயல் நடந்தால் மற்றொரு செயல் நடக்கும்' என்ற நிபந்தனை (காரண காரிய) பொருளில், எதிர்காலத்தைக் காட்டி வரும் வினையெச்சம் செயின் வாய்ப்பாடு எனப்படும். 'இன்ன காரியம் நடந்தால்' என்ற நிபந்தனை (Condition) பொருளில் வரும் வினையெச்சம்.

(எ.கா) வரின், செய்யின், படிப்பின்.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக."

- (குறள்: 391)

அல்லது 'வரின்' என்பதற்கு: "யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு" - கற்றல் 'செய்யின்' என்ற பொருளில் வரும் வள்ளுவர் வரிகள் பல உண்டு. தமிழில் வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகள் என்பவை மொழியின் வாக்கிய அமைப்பைச் சுருக்கவும், கவிதை நய கூட்டவும் பெரிதும் உதவின. சங்க இலக்கியங்கள் முதல் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை இந்த வினையெச்ச வாய்ப்பாடுகளின் பயன்பாடு தமிழ் மொழியின் இலக்கணச் செறிவை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை:

தமிழ் இலக்கணப் பரப்பில் வினையெச்சம் என்பது வெறும் வாக்கிய முடிவிற்கான கருவி மட்டுமல்ல, அது மொழியின் இயக்க ஆற்றலைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு முக்கியக் காரணியாகும். தொல்காப்பியர் காலம் முதல் தற்காலத் தமிழ் வரை வினையெச்சங்களின் பயன்பாடு என்பது மொழியின் சுருக்கத் தன்மைக்கும் வெளிப்பாட்டுத் தெளிவிற்கும் எவ்வாறு துணைநிற்கிறது என்பதை மொழியியல் பகுப்பாய்வு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

ஒரே வெவ்வேறு எழுவாய்களைத் தொடர்புபடுத்தும் பிறவினை எச்சங்களும் தமிழின் வாக்கியக் கட்டமைப்பை நெகிழ்வுத்தன்மையுடையதாக மாற்றுகின்றன. கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப புதிய வினையெச்ச வடிவங்கள் (எ.கா: செய்ததால், செய்ய முற்பட்டு) உருவானாலும், அவற்றின் அடிப்படை மொழியியல் பண்பு மாறவில்லை என்பது தமிழின் மரபுத் தொடர்ச்சியை மெய்ப்பிக்கிறது. எனவே, தமிழின் தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியல் கோட்பாடுகளை உலகளாவிய மொழியியல் தளத்தில் நிலைநிறுத்த வினையெச்சம் குறித்த இத்தகைய மொழியியல் ஆய்வுகள் இன்றியமையாதவை என்பது தெளிவாகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. இலக்கண விளக்கம், வைத்தியநாத தேசிகர், 1973, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை
2. தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, சிவஞானமுனிவர், 1956, ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்த இலக்கணக்கொத்து தொகுப்பில், சென்னை
3. தொல்காப்பியம் மூலம், தொல்காப்பியர்,1967, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
4. தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணம், 1955, கழகம், சென்னை
5. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கல்லாடனார் விருத்தியுரையும் பழைய உரையும், 1964, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை

6. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணம், 1953,சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
7. நன்னூல் விருத்தியுரை, சிவஞானமுனிவர் திருத்தியது, 1971,சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
8. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கண வகைகள் , உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை
9. 'வினையெச்சம் பற்றித் தொல்காப்பியர்', தொல்காப்பிய மொழியியல், (ப.ஆ) அகத்தியலிங்கம்,; முருகையன்,க., அண்ணாமலை நகர், பதிப்பாண்டு: 1972
10. ச.வீரகண்ணன், சமகாலப் பயன்பாட்டில் வினையெச்சச் சொற்கள், தமிழ்மணம் சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ், வெளியீடு 2024, ISSN: 3049-0723
11. தி.மோகன் ராஜ், வினையெச்சம் - வேற்றுமை ஏற்ற தொழிற்பெயர்களின் தொடரியல் ஒற்றுமை, சர்வதேச தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி-3, இதழ்-1, வெளியீடு- 2021
12. முனைவர்.பாக்யமேரி, வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பூவேந்தன் பதிப்பகம், சென்னை, பதிப்பு 2019
13. புலியூர் கேசிகன், எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும், ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை - 2021

Reference books

1. *Dr.Backiyamery, vagamai nokkil tamil ilakkiya varalaru, poovendhan pathippagam,chennai, edition-2019*
2. *Ilakkana vilakkam, vaithiyanatha Desigar 1973, Tirunelveli, south Indian saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
3. *Nannool viruthiyurai, sivangna munivar corrected, 1971, saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
4. *Puliyur kesigan, ettuthogaiyum pathupattum, sri shenbaga pathippagam chennai-2021*
5. *S.veerakannan, samakala payanpattil vinaiyecha sorkal, Tamilmanam international Research journal of Tamil Studies, issue 2024, ISSN: 3049-0723*
6. *Sa.ve.Subramaniyan, Tamil ilakkana vagaigal , ulaga tamilaraichi niruvanam, chennai*
7. *T.Mohanraj, vinaiyecham vettrumai yettra tholitrpeyarkalin thodariyal ottrumai, international Tamil journal, volume-3, issue-1, Published-2021*

8. *Tholkappiyam, Sollathigaram, kalladanar viruthiyuraiyum palaiya uraiyum,* 1964, *saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
9. *Vinaiyecham pattri Tholkappiyar, Tholkappiyam mozhiyiyal, (pa.aa) agathiyalingam, K.murugaiyan, annamalai nagar, edition:*1972
10. *Tholkappiyam, Eluthathigaram, ilampooranam,* 1955, *saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
11. *Tholkappiyam moolam, Tholkappiyar,* 1967, *saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
12. *Tholkappiyam, porulathigaram, ilampooranam,* 1953, *saiva siddhantha noorpathippu kalagam, Chennai*
13. *Tholkappiya suthira viruthi, sivangna munivar,* 1956, *aarumuganavalar pathippitha ilakkana kothu thofuppil, chennai*

ARAN International e-Journal of Tamil Research

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.
வரும் 2026, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com